CHURCH WEEKLY

August 2021

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 75
Issue 8
August 2021

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

75th Year of Publication

FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY
C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India
Single Issue	₹ 15.00
Annual	₹ 120.00
10 years	₹ 1,000.00
Life (Patron)	₹ 10,000.00

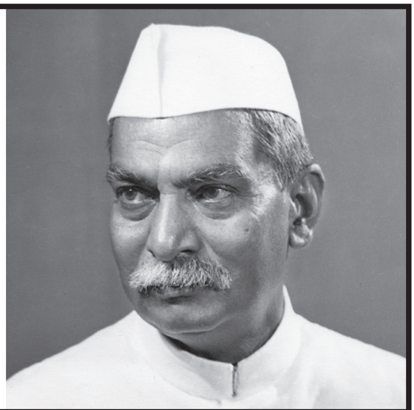
	Outside India
Annual	USD 10
10 years	USD 100
Life (Patron)	USD 1,000

Bank of India - UC College Branch
A/c No. : 856610100002771
AFH - Church Weekly
IFS Code : BKID 0008566

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

Read... Subscribe... Recommend...

മഹദ്വചനം

"In attaining our ideals, our means should be as pure as the end."

- Dr. Rajendra Prasad

ഈ ലക്കത്തിൽ

70 years ago

T. Kagawa

Church Weekly
15 July, 1951.

The Lost Necklace

Once upon a time there was a lady soon to be married, who was busily engaged in making preparations for the great event. She was Syrian, and in Syria from ancient times the women have always worn necklaces. The necklaces were not made of pearls or gold, but of silver coins in current use, ten of which strung together to make a circlet. If one of the pieces happens to disappear the other nine are rendered useless and the necklace is spoiled.

So when the young woman of the parable lost one of the coins that made up the necklace, she lighted a candle and began to search in every nook and corner until she found it. Having faound it, she was so happy, she called in her neighbours to celebrate. The parable, looked at from the standpoint of the Lord of Heaven, He who made the world and is the ultimate reality in the universe, we are part of His necklace. We are each a unit in the necklace. When we reflect on the meaning of existence, life is empty and meaningless unless we admit that man is a unit in the adornment of God.

Often man indulges in short-lived pleasures like bouts of drinking. Unless we concede that the purpose of man is to adorn God, there is but little interest in the daily round we call life; but to be able to say, "I am part of God's great necklace, I even I, am one of its pearls," is enough to alter our whole outlook on life.

The reason why some people d not lead a disciplined life and go astray is simply because they fail to realize that they are part of God's adornment. Man who has been created by the Maker of Heaven and earth must not bring ruin upon himself. The giving in to self, the spirit of desperation which gives the body for immoral activities, is a direct violation of the will of the Heavenly Father, who especially made us to be His adornment.

So when even one of the pieces in the chain is lost, the Heavenly Father is deeply affected; He searches and searches everywhere. The Heavenly Father is out searching for the missing folk; then when He finds them, like the woman in the story, He is filled with joy and says, "I have found that which was lost!" ◎

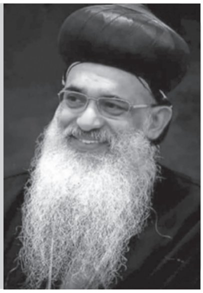
Toyohiko Kagawa (1888-1960) was a Japanese Christian reformer, pacifist, and labour activist.

• മുഖമൊഴി •

"നശ്വരമാം വീടേ..."

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കാതോലിക്കായും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിരുന്ന പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് – II

(1946 ആഗസ്റ്റ് 30 – 2021 ജൂലൈ 12)

"നശ്വരമാം വീടേ..." ദേവലോകം അരമനയിൽ ഈ വിടവാങ്ങൽഗാനം മുഴങ്ങി... മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിക്കുവേണ്ടി... "ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്ക്കാലം എഴുപത് സംവത്സരം; ഏറെ ആയാൽ എൺപത് സംവത്സരം" എന്ന് സങ്കീർത്തനത്തിൽ (90:10) നാം വായിക്കുന്നു. പ. ബാവാ തന്റെ നശ്വരഭവനം വിട്ടത് 75-ാം വയസ്സിൽ... 72-73 വയസ്സായപ്പോഴേക്കും ഗുരുതരമായ ചില രോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു തുടങ്ങി. ഞാൻ തിരുമേനിയെ ആദ്യമായി കാണുന്നത് 1972-73 കാലഘട്ടത്തിലാണ്. കോട്ടയം സി.എം.എസ് കോളജിൽ ഡിഗ്രിക്കു പഠിക്കുന്ന സമയം... **ഡീക്കൻ കെ.ഐ.പോൾ എം.എ. സോഷ്യോളജി വിദ്യാർത്ഥിയായി വന്നു...** താമസം കോളജിനു സമീപമുള്ള എം.ഡി. ഹോസ്റ്റലിൽ... അത് മലങ്കരസഭയുടെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം കൂടി ആയിരുന്നു... "ചോർത്തും രൂപയെ നിന്നാചാര്യന്മാരും പൈസയെ നിൻ ശെമ്മാശ്ശന്മാരും" എന്നു തമാശയ്ക്ക് പാടിയ പി.സി ചെറിയാനച്ചനായിരുന്നു അന്നത്തെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി. രൂപയും പൈസയും വേണ്ടാത്ത ശെമ്മാശ്ശൻ ചെറിയാനച്ചന്റെ സഹായിയായി... കോഴ്സ് തീരുമ്പോഴേക്കും ശെമ്മാശ്ശൻ അച്ചനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു (21/6/1973)... പക്ഷേ പഠിക്കാൻ വരുമ്പോൾത്തന്നെ നീണ്ട താടിയും മീശയും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ശെമ്മാശ്ശൻ അച്ചനായത് അധികമാരും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല...

ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം കോളജ് യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറിയായപ്പോൾ (1972-73) പോളച്ചൻ വൈസ് പ്രസിഡണ്ട്... പാത്രിയർക്കീസ്-കാതോലിക്കോസ് പുനർവിഭജനത്തിനു മുമ്പുള്ള വർഷം... പോളച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുൻ സെക്രട്ടറി ബോബി കറ്റാനവും കെ.സി ജോർജ് സാറും ജോസഫ് പി. വർഗീസ് സാറുമെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്ന് പ്രവർത്തനം ഗംഭീരമാക്കി... **അന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ട നിർമ്മലമായ മുഖവും അണയാത്ത പുഞ്ചിരിയും മരണംവരെ തിരുമേനിയോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.**

1973-ൽ വൈദികപ്പട്ടം... മങ്ങാട് സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് പള്ളിയിൽ പുത്തൻ കുർബാന... മൂലേപ്പാട്ട് മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളിയിൽ ഒരു ചെറിയ കാലഘട്ടം വികാരി... (പലരുടെയും ധാരണ അദ്ദേഹം വികാരിയായിരുന്നിട്ടേയില്ല എന്നാണ്)... തിരുവനന്തപുരം സ്റ്റുഡന്റ്സ് സെന്ററിൽ വാർഡൻ... ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് **എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ സഹവികാരി...** കൂടെ ഒരു മാതൃകാവൈദികനായ ഓ.വി. ഏലിയാസച്ചനും, മിതഭാഷണം കൊണ്ട് ശ്രോതാക്കളിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ ജോസഫ് വെണ്ടറപ്പള്ളിയച്ചനും... എറണാകുളം പള്ളിയുടെ ഒരു സുവർണ്ണകാലഘട്ടം... **സ്ഥായിയായ ലാളിത്യവും എറണാകുളത്ത് വളർത്തിയെടുത്ത സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളും പിൽക്കാലത്ത് പാലാരിവട്ടം പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം സമാധാനപരമായി നടപ്പിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.**

36-ാം വയസ്സിൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് (1983)... 38-ാം വയസ്സിൽ **മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക്** (15/5/1985)... പുതുതായി രൂപം കൊണ്ട **കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സാരഥ്യവും...** സഭാചരിത്രത്തിൽ കുന്നംകുളത്തിനുള്ള സ്ഥാനവും പൈതൃകവും വളരെ വലുതാണ്... കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയും എം.ഡി. സെമിനാരിയും പരുമല സെമിനാരിയും സ്ഥാപിച്ച മഹാരഥന്മാരായ രണ്ടു പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ... പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ അത്ഭുതരോഗശാന്തി നടന്ന സ്ഥലം... പുത്തൻകാവ് കൊച്ചു തിരുമേനിയുടെ ഉജ്ജ്വലപ്രഭാഷണം കേട്ട് പ്രചോദിതമായ സമൂഹം... കച്ചവടത്തിൽ "തനിമ" പുലർത്തുമ്പോഴും സഭാഭക്തിയിൽ അഗ്രഗണ്യർ... അവർക്കായി ഒരു ഭദ്രാസനവും സ്വന്തം മെത്രാനും... പേര് **"പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ്"** എന്നു മാറിയെങ്കിലും ഉള്ളിൽ പഴയ പോളച്ചനായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

2006-ൽ 60-ാം വയസ്സിൽ **നിയുക്തകാതോലിക്കാബാവായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു...** ദിദിമോസ് കാതോലിക്കാബാവായിലൂടെ വന്ന ദൈവവിളി... മുൻഗാമി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, 2010-ലെ

കേരളപ്പിറവിദിനത്തിൽ **കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തേക്ക്** (01/11/2010)... അന്നു ഞാൻ ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ എഴുതിയതോർക്കുന്നു- **"മലങ്കരസഭയിൽ പുതിയ സൂര്യോദയം"...** പരുമലപ്പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് തലേദിവസം ഒരു പ്രസംഗത്തിന് എനിക്ക് ക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ച് ചടങ്ങുകളെല്ലാം നേരിൽ കാണുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു... അപ്രതീക്ഷിതമായി മനോരമയിൽനിന്നൊരു ഫോൺ... തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണവാർത്തയോടൊപ്പം കൊടുക്കുവാൻ **രണ്ടു സഹപാഠികളുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ** വേണം... അതിനു തിരുമേനി നൽകിയ പേരുകൾ എന്റെയും ബസ്സേലിയോസ് കോളജ് വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ വർക്കി മാത്യുവിന്റേതുമായിരുന്നുവെന്ന് പ്രിൻസിപ്പൽ ജേക്കബ് കുര്യൻ ഓണാട്ട് പറഞ്ഞറിഞ്ഞു... ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പത്രത്തിൽ വന്നതിന്റെ കുളിർമ്മ ഇന്നും മാറിയിട്ടില്ല...

2012-ൽ വീണ്ടുമൊരു ഫോൺ... കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനിയാണ്... എനിക്കു ചിലപ്പോൾ നിന്റെ ഒരു സഹായം വേണ്ടിവരും... ഏതു സഹായത്തിനും ഞാൻ റെഡി... ഒരു വാക്കു മതി... പക്ഷേ അത് തിരുമേനിയുടെ ആലോചനാസമിതിയിലേക്കും സഭാ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കും തദ്വാരാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കുമുള്ള ക്ഷണമായിരിക്കുമെന്നു കരുതിയില്ല... പ്രഗത്ഭരായ ചില വ്യക്തികളോടൊപ്പം വിലയേറിയ അഞ്ചു വർഷങ്ങൾ... വൈദികർക്ക് മാന്യമായ വേതനം ഉറപ്പാക്കിയ ശമ്പളപരിഷ്കരണം... വിവാദമായ മെത്രാൻ ട്രാൻസ്ഫർ കമ്മിറ്റി... മലങ്കരസഭയുടെ അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതിയുടെ ഏകോപനം... അങ്ങനെ, പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ഒട്ടേറെ അവസരങ്ങൾ ബാവാ തുറന്നുതന്നു...

ബാവാ തിരുമേനിയുടെ **ഉദാരമനോഭാവവും സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയും** വെളിവാക്കുന്ന അനേകം സംഭവങ്ങൾ ഇന്നു നാം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലാളിത്യവും സുതാര്യതയും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ഏതു പള്ളിയിൽ ചെന്നാലും അരമനയ്ക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിയിരിക്കാതെ, വെളിയിലേക്കിറങ്ങിവന്ന് സാധാരണക്കാരുമായി സസന്തോഷം സംവദിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്നവർക്ക് മാതൃകയാക്കാവുന്നതാണ്. പ. പിതാവ് 'നാം" എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം "ഞാൻ" എന്നല്ല, "നമ്മൾ" എന്നായിരുന്നു!

കോഴിക്കോട്ടെ അനുഗ്രഹിന്റെയും ഫാത്തിമായുടെയും അനുഗ്രഹാനുഭവം... പാണ്ടനാട്ടെ സാധുസ്ത്രീയുടെ അത്ഭുതഭവനം... മലയാളത്തിന്റെ വാനമ്പാടി ചിത്രാജിയുടെ സാക്ഷ്യം... ഇങ്ങനെ **"അഞ്ചപ്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരത്തെ പോഷിപ്പിച്ച"** എത്രയോ സംഭവങ്ങൾ!!! ആരുമറിയാത്ത ഒരു കഥ കൂടിയുണ്ട്... നമ്മുടെ യുവവൈദികരിലൊരാൾ പിതാവിന്റെ ചികിത്സയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വലിയ കടബാദ്ധ്യതയിലാണെന്നും കയറിക്കിടക്കാൻ ഒരു നല്ല വീടില്ലെന്നും അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ബാവായോടു വിവരം പറഞ്ഞു... മറുപടി പെട്ടെന്നായിരുന്നു... "ഒന്നു വരാൻ പറ... എന്റെ കൈയിൽ രണ്ടര ലക്ഷം രൂപായുണ്ട്... ഇപ്പോൾ അതു കൊടുക്കാം"... അച്ചന് അതൊരു വലിയ സഹായമാകുമായിരുന്നു... പക്ഷേ അച്ചൻ വന്നില്ല... പിന്നെയറിഞ്ഞു... ആരോ അച്ചനെ തടഞ്ഞുവത്രേ!

ഒരു ജീവിതനിയോഗം പോലെ അദ്ദേഹം നെഞ്ചോടുചേർത്ത **പരുമല സൂപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആശുപത്രി...** കാൻസർ ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി ആരംഭിച്ച **സ്നേഹസ്പർശം...** നവമാദ്ധ്യമലഹരി മാറ്റുവാൻ തുടങ്ങിവെച്ച **സൈബർ ഫാസ്റ്റിംഗ്...** ജീവിതത്തിന്റെ സമഗ്ര വികസനത്തിനുവേണ്ടി താൽപര്യപൂർവ്വം വളർത്തിയെടുത്ത **മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് മാനവശേഷി ശാക്തീകരണ വിഭാഗം...** സെന്റ് തോമസിന്റെ പിൻഗാമിയായ കാതോലിക്കാബാവാ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമിയായ **ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായുമായി നടത്തിയ കൂടിക്കാഴ്ച...** സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ആദരപൂർവ്വം സമ്മാനിച്ച **ഡോക്ടറേറ്റ്** വിനയപൂർവ്വം നിരാകരിച്ച തീരുമാനം... തലമുറകൾ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുവാനും ചെവികൊണ്ട് കേൾക്കുവാനും കാത്തിരുന്ന **സുപ്രീം കോടതിവിധി (2017)...** വ്യവഹാരരഹിത സഭ!... നല്ല ഓർമ്മകൾ ധാരാളമായി സമ്മാനിച്ച് തിരുമേനി യാത്രയായി...

പുൽത്തൊട്ടിയിൽ തുടങ്ങി കാൽവറിയിൽ വരെ എത്തിയിട്ട് ഉയിർപ്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും വഴി ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു കരേറിയ യേശുനാഥന്റെ ബലമുള്ള കരങ്ങളിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ച്, ലാളിത്യത്തിൽ വളർന്ന്, താനുൾപ്പെട്ട ആഗോളസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി ഉയർന്ന്, ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ വേദനകളും സ്വന്ത ശരീരത്തിൽ അനുഭവിച്ച്, ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് വാങ്ങിപ്പോയ പരിശുദ്ധ പിതാവിന് **ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിന്റെയും ചർച്ച് വീക്കിലിയുടെയും പ്രാർത്ഥനാപൂർണ്ണമായ ആദരാഞ്ജലികൾ...** ഒപ്പം, അൻപതുവർഷം നീണ്ടുനിന്ന ഒരപൂർവ്വസൗഹൃദത്തിന്റെ മായാത്ത സ്മരണയിൽ ഈ ലേഖകന്റെ വ്യക്തിപരമായ അശ്രുപൂജയും... **പ. പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ...** അനുശോചനങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റത്തിനുപരി എന്തു ത്യാഗം സഹിച്ചും **തിരുമേനിയുടെ ഒരാഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുമോ?... വ്യവഹാരരഹിത സഭ!** ◎

Cover Story

Dr. Jenee Peter

We the People of India...

345 million subjects of King George VI turned citizens at the stroke of midnight of 15 August 1947. *India was the jewel in the British crown*. It was the largest colony of the British and was a nation in the making for many decades before that eventful night.

The British rule over India had lasted from 1757 to 1947. The freedom struggle of India was a part of the **decolonisation** process happening in many colonies in Asia and Africa in the nineteenth and twentieth centuries. The populist policies of Gandhi gave our freedom struggle a facelift. It gradually gained momentum. There were many forms of native resistance to colonialism.

The Emergence of Nationalism

The victory of Robert Clive, (later the first British Governor of Bengal) over Siraj Ud Daula, the Nawab of Bengal in the **Battle of Plassey near Calcutta in 1757 marked the dawn of colonialism in India.** During the first hundred years, colonialism suffered many jolts. The first major blow to British imperialism in India was the Revolt of 1857. But shaking off colonialism was no easy task to be accomplished. It took a long struggle from 1857 to 1947 for India to become a nation.

If the British political hegemony was brutal, cultural hegemony through the civilising mission was to have a lasting impact on the destiny of India. While many consider **English education** as an agency for emancipating Indians, Mahatma Gandhi said that the colonial system of education had enslaved us. British education destroyed the pride in our culture. Furthermore, the problems created by colonial rule, which lasted two hundred years, continue to plague not only India but also its neighbours in South Asia. The "divide and rule" policy of the British had culminated in the Partition. **Kashmir, once called the *'paradise on earth'* by Mughal and Persian poets became an 'issue' in 1947.**

Many political associations were formed in the late nineteenth century, including the **Indian National Congress.** The educated middle class used these as platforms to develop the modern consciousness of *people as sovereign* in place of the king. It later developed into a struggle against racism and demanded greater representation to Indians, in administration.

After 1919 the struggle against British rule became a mass movement with the **Rowlatt Satyagraha** which was the first all India struggle against the British government and their repressive policies. A peaceful hartal by farmers at **Jalianwala Bagh** turned out to be a tragedy and this united the Hindus and Muslims once again since the revolt of 1857. Gandhiji decided to cement this temporary unity by using the **Khilafat** issue as an opportunity to reach out to the Muslims to join the cause of nationalism.

The Indian leaders did not stop there but continued with the **Non-cooperation Movement** against the British government. They also demanded **Swaraj or self rule.** The **Civil Disobedience Movement** was launched in 1930.

Multiparty scene

A party system is the backbone of a healthy democracy. India was not only becoming a nation but a democratic republic. Apart from the Indian National Congress led by Gandhi and Nehru, many other parties emerged in India such as the Muslim League, Rashtriya Swayamsevak Sangh and the Communist Party of India. There was also a revolutionary strand in Indian nationalism. The demand for **Swaraj** was a collective call and the first independence day was celebrated on **26 January 1930** all over the country. This time the call was not for swaraj but **'purna swaraj'.** But these parties parted ways as the **Civil Disobedience Movement** unfurled.

Dandi March

The day after Gandhi broke the salt law in **Dandi,** Lord Irwin, the Viceroy was still following a policy of non-interference to tackle Gandhi's policy of non-violence. But the Governor of Bombay (Dandi was under him) wrote, "Gandhi has succeeded in reaching the masses…. law can be defied if sufficient concerted action is brought." Thus the popular sentiment against Britain had consolidated and crystallized. The daily *Time* saluted Gandhi as a **'saint and statesman'.**

Inching towards Independence

Finally, the **Government of India Act** of 1935 prescribed provincial autonomy. In the ensuing elections, Congress had a landslide victory. The leaders tried to bargain for independence by supporting the British in the II World War. After three failed **Round Table Conferences** in London, Congress decided to initiate the **Quit India** movement in the middle of the World War hoping it would put pressure on the British parliament to act. Instead, the British government unleashed repression.

In the 1930s Jinnah and other Muslim leaders had come up with the two nation theory. Remarkably, Jinnah was an ambassador of Hindu-Muslim unity until 1920. At the end of the World War, Britain was exhausted and in huge debt. It opened negotiations with Congress and the Muslim League but the **Cabinet Mission** was a failure. **Partition became inevitable** under these circumstances. Between August 1946 and August 1947 millions of Indians had either suffered, died or were displaced as a result of the partition.

India @ 75

As we celebrate the *Amrut Mahotsav* and as the *Vista Project* is unfurling, **the mission of independence has to be regained by India.** Superstitions are riding affront and there is a false pride in a gloriously projected past.

Our constitution upholds the citizens' rights but in recent years there is a debate on "who is a citizen?" The **Citizienship Amendment Act** casts doubts in the minds of minorities and their status of citizenship. It is worth remembering how soon, after the Partition, the young state of India reached out to the minority citizens.

Prime Minister Nehru wrote, ".... we have a Muslim minority who are so large in numbers that they cannot, even if they want, go anywhere else. …… We have got to deal with this minority in a civilized manner. We must give them security and the rights of citizens in a democratic state."

We the citizens will have to remind the state that it is the citizens who established the state through the **constitution** and gave it its powers. **Retaining our hard earned sovereignty and strengthening it is an ensuing struggle. We, the people of India, have to reclaim the core values of the Republic.** ◎

The author is Professor in the Department of History, U.C. College, Aluva.

കാണാപ്പുറങ്ങൾ

ഡോ. മിനി ആലീസ്

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാന്ത്രിക സ്പർശങ്ങൾ

ഏഴു മക്കളുള്ള അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും ദുരന്തപൂർണ്ണമായ ഒരു കഥ! ആദ്യജാതനെ ഉറക്കിക്കിടത്തി പണിയെടുക്കാൻ പോയ വേളയിൽ ഉറുമ്പരിച്ച് ആ കുഞ്ഞു മരിച്ചു. വേല ചെയ്യുന്നതിൽ കുറവു വന്നതിന്റെ പേരിൽ രണ്ടാമത്തെ മകളെ തമ്പുരാൻ അടിച്ചു കൊന്നു. പിന്നീട് വേലയ്ക്കു പോയി തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ രണ്ടു കുട്ടികളെ കടുവ പിടിച്ചു. അവശേഷിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി ജീവിക്കുന്ന സമയത്ത് അപ്പനെ തമ്പുരാൻ വിറ്റു. അധിക നാളാകുന്നതിനു മുമ്പ് അമ്മയേയും തമ്പുരാൻ വിറ്റു. തമ്പുരാക്കന്മാർ അമ്മയെ കൊണ്ടുപോകാൻ വരുമ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അമ്മയെ വട്ടംപിടിച്ച് നിലവിളിക്കുകയാണ്. ഇളയ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കണമെന്ന് മൂത്ത കുട്ടിയോട് കരഞ്ഞു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അമ്മ അവസാന ഉരുള മക്കൾക്ക് നൽകുന്നു. ഇനി ഒരിക്കലും തമ്മിൽ കാണില്ലെന്ന് അറിയുന്നതിന്റെ ഹൃദയവേദനയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിട്ട് പോകുന്നു.

കേരളത്തിലെ അടിമജീവിതത്തിന്റെയും പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും തിക്താനുഭവത്തെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ, തന്റെ പ്രസംഗവേളയിൽ പി.ആർ.ഡി.എസ്. സ്ഥാപകനായ പൊയ്കയിൽ കുമാരഗുരു പറഞ്ഞ ജീവിത കഥയാണിത്.

മനുഷ്യൻ വെറും വില്പനച്ചരക്കായി അടിമച്ചന്തകളിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട കാലത്തിന്റെ ദുരന്തചിത്രം! മേൽവർഗ്ഗത്തിന്റെ സുഖഭോഗത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി എല്ലായ്പ്പോഴും കീഴാളർ അസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു. **ഏതു തരം സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയിലും ഒരാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം മറ്റൊരാളുടെ പാരതന്ത്ര്യത്തിനു കാരണമാകുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാകുന്നു.** എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം കൂടിയാണെന്ന ചിന്ത കൂടുതൽ ആഴവും അർത്ഥഭരിതവുമായ ആലോചനകൾക്ക് വഴിതെളിക്കുന്നു.

അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തോടൊപ്പം നിന്ന സവർണ്ണ ജാതിക്കാരും ദുരന്തപൂർണ്ണമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്ര

ത്തിലെ പെൺകരുത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ആര്യാപള്ളത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇത്തരം വേദന നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. കേളപ്പജി നയിച്ച അയിത്തോച്ചാടന ജാഥയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയതിന്റെ പേരിൽ പള്ളം മനയ്ക്ക് ഊരുവിലക്കു കല്പിച്ച സാഹചര്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ജയിൽജീവിതത്തെ അതിന്റെ തീക്ഷ്ണതയിൽ ആവിഷ്കരിച്ച സമീപകാല മലയാള കൃതികളിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ് ജയചന്ദ്രൻ മൊകേരിയുടെ 'തക്കിജ്ജ – എന്റെ ജയിൽ ജീവിതം.' മാലിദ്വീപിൽ അധ്യാപകനായിരുന്ന ജയചന്ദ്രനെ ചെയ്യാത്ത കുറ്റം ചുമത്തി ജയിലിലടയ്ക്കുന്നു. 25 വർഷം വരെ തടവുശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കേസിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ കേൾക്കുന്ന വാക്കാണ് ജയിൽ മോചനം എന്നർത്ഥമുള്ള 'തക്കിജ്ജ' – ഈ പരദേശി വാക്കുപോലെ, മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിലെ ഒരു വാക്കിനെപ്പോലും താൻ സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതുന്നത്. **പാരതന്ത്ര്യം അഭിമാനികൾക്ക് മരണത്തേക്കാൾ ഭയാനകമാണെന്ന് കുമാരനാശാൻ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് കുറിച്ചത് സമകാലത്തും പ്രസക്തമാണ്.**

കോവിഡ് മഹാമാരിയുടെ ഈ കാലത്ത് രോഗവും പാരതന്ത്ര്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നമ്മൾ അനുദിനം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രോഗത്തോടു സമൂഹം പുലർത്തിവന്ന അസ്പൃശ്യതയ്ക്ക് സ്പർശംകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞ മഹാവൈദ്യനാണ് യേശുക്രിസ്തു. കുഷ്ഠരോഗികളെ സ്പർശിച്ചു സൗഖ്യം നൽകുമ്പോഴും അന്ധന്റെ കണ്ണുകളിൽ തുപ്പൽകൊണ്ട് ചേറുണ്ടാക്കി കുഴച്ചു പുരട്ടുമ്പോഴും സ്പർശത്തിന്റെ മഹാശക്തിയാണ് നാം തിരിച്ചറിയുന്നത്. പനി ബാധിച്ച പത്രോസിന്റെ അമ്മായിയമ്മയെ കൈ തൊട്ടാണ് ക്രിസ്തു സൗഖ്യമാക്കുന്നത്! രക്തസ്രാവക്കാരി സ്ത്രീ വസ്ത്രാഞ്ചലത്തിൽ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ തന്റെ സൗഖ്യദായകമായ ശക്തിയെ ക്രിസ്തു അവളിലേക്ക് പകർന്നു നൽകുന്നു. **രോഗത്തിന്റെ പാരതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്ന് സൗഖ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരത്തിൽ സ്പർശത്തെ ക്രിസ്തു ചേർത്തു നിർത്തുന്നു.** ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുമുള്ള യേശുവിന്റെ സഹഭോജനത്തെ വിമർശിക്കുന്ന പരീശന്മാരോട് യേശു പറയുന്ന മറുപടി സുപ്രധാനമാണ്: "ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവർക്ക് വൈദ്യനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമില്ല. യാഗത്തിലല്ല കരുണയിൽ അത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു." ഇവിടെ ഭൗതികമായ സ്പർശം മാത്രമല്ല അതിലും അഗാധമായ മാനസിക സ്പർശവും പ്രധാനമാകുന്നു.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഭരിക്കുന്ന നിരവധി യാഥാസ്ഥിതിക ധാരണകളെ മറികടക്കുകയും നൂതനാശയങ്ങളെ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചിറകുകൾ ഒരു ജനതയ്ക്ക് കരഗതമാവുകയുള്ളൂ. **ദേശത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യമായി മാറുവാൻ നമ്മുടെ മനോഭാവങ്ങൾ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ അലിഖിത നിയമങ്ങളെ തിരുത്തി എഴുതിക്കൊണ്ടേയിരിക്കണം.** ◎

ലേഖിക യു.സി. കോളേജിൽ പ്രൊഫസർ ആണ്.

> ***"സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത് കേവലം ഒരുവന്റെ ചങ്ങലകളെ പൊട്ടിച്ചെറിയുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാനിച്ചും പരിപോഷിപ്പിച്ചും ജീവിക്കുന്ന ശൈലികൂടിയാണ്."***
> – നെൽസൺ മണ്ടേല

പ്രശ്നോത്തരി

സൂസി ചെറിയാൻ, ശങ്കരമംഗലം

സ്വാതന്ത്ര്യ സമര സ്മരണകൾ

ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്നതു മുതൽ നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതുവരെയുള്ള സമരചരിത്രം നാമെല്ലാം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ന് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി നാം ത്രിവർണ്ണ പതാക ഉയർത്തുകയും മാർച്ചുപാസ്റ്റ് നടത്തുകയും പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. 74 വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം നടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യ സമരങ്ങളെപ്പറ്റിയും അതിൽ ജീവൻ വെടിഞ്ഞ രാജ്യസ്നേഹികളെപ്പറ്റിയും നാം സാധാരണ ഓർമ്മിക്കാറില്ല. ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളിലും അദ്ധ്യാപകരിലും മാത്രമായി ആ വിഷയങ്ങൾ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുകയാണ്. ജാലിയൻവാലാ ബാഗിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ എത്രയോ നിരപരാധികൾക്ക് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു! **സ്വാതന്ത്ര്യം തങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു ജനതയുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച കൊളോണിയൽ ആധിപത്യത്തിനെതിരെയുള്ള ധീരമായ പോരാട്ടമായിരുന്നു അത്.** സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പുലരിയിലേക്ക് ഉണരുന്നതിന് ഒരു രാജ്യം സഹിക്കേണ്ടിവന്ന വലിയ ത്യാഗങ്ങളുടെ കഥ നാം ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ മറവിയിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ട ചില ഏടുകൾ ഒന്ന് ഓർത്തെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു പ്രശ്നോത്തരി അവതരിപ്പിക്കട്ടെ.

സ്വാതന്ത്ര്യസമര ക്വിസ്

1. ഇന്ത്യയുടെ ഒന്നാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഏതു പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്?
2. അതു നടന്നത് ഏതു വർഷം?
3. കോൺഗ്രസിന്റെ ലക്ഷ്യം 'പൂർണ്ണസ്വരാജ്' ആണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച സമ്മേളനം ഏതാണ്?
4. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് സ്ഥാപിച്ച വർഷം?
5. 'ഇന്ത്യ ഇന്ത്യാക്കാർക്ക്' എന്ന മുദ്രാവാക്യം ആദ്യമായി ഉയർത്തിയത് ആര്?

6. "എന്റെ ജീവിതമാണ് എന്റെ സന്ദേശം" എന്നു പറഞ്ഞ മഹാൻ ആര്?

7. "സ്വരാജ്യം എന്റെ ജന്മാവകാശമാണ്. അതു ഞാൻ നേടുക തന്നെ ചെയ്യും" എന്നു പറഞ്ഞ മഹാൻ ആര്?

8. ഇന്ത്യാഭരണം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റ് നേരിട്ട് ഏറ്റെടുത്തത് വിക്ടോറിയ രാജ്ഞിയുടെ വിളംബരം മൂലമായിരുന്നു. ഏതു വർഷമായിരുന്നു ആ വിളംബരം?

9. വിദേശവസ്ത്ര ബഹിഷ്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവം ഏത്?

10. നമ്മുടെ ദേശീയഗാനത്തിന്റെ രചയിതാവ് ആര്?

11. 'ഇന്ത്യയിലെ ഉരുക്കുമനുഷ്യൻ' എന്നറിയപ്പെടുന്നത് ആര്?

12. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനാശില്പി ആര്?

13. ഉപ്പുസത്യാഗ്രഹത്തിലെ പ്രഥമ സത്യാഗ്രഹി ആരായിരുന്നു?

14. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രഥമ വനിതാ പ്രസിഡന്റ്?

15. ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊലയ്ക്ക് ഉത്തരവാദിയായ സൈനിക മേധാവി?

16. ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊലയിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് 'സർ' സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ച ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യകാരൻ?

17. ഗാന്ധിജി വിഭാവനം ചെയ്ത മാതൃകാരാജ്യത്തിന്റെ പേര്?

18. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ ബ്രിട്ടണിലെ രാജാവ് ആരായിരുന്നു?

19. ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയപതാക രൂപകല്പന ചെയ്തത് ആര്?

20. ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യ സമരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രശസ്ത മുദ്രാവാക്യം എന്തായിരുന്നു?

21. 'ജനഗണമന' എഴുതിയത് ടാഗോർ ആണല്ലോ. അത് ചിട്ടപ്പെടുത്തിയത് ഏതു രാഗത്തിൽ?

22. 'ജനഗണമന...' ആലപിക്കാനെടുക്കേണ്ട സമയം?

23. ലാലാ ലജ്പത്റായ്, ബിപിൻ ചന്ദ്രപാൽ, ബാലഗംഗാധര തിലക് എന്നീ മൂന്നു നേതാക്കന്മാർ ഏതു ചുരുക്കപ്പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്?

24. "ഈ അർദ്ധരാത്രിയിൽ ലോകം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും ജീവിതത്തിലേക്കും ഉണരുകയാണ്" ഇപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചതാര്?

25. ഗാന്ധിജി ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം തടവിൽ കഴിഞ്ഞ ജയിൽ?

26. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡന്റ് ആരായിരുന്നു?

27. 'India Wins Freedom' ആരുടെ ആത്മകഥയാണ്?

28. തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായിരുന്ന സർ സി.പി.യുടെ ദുർഭരണത്തിനെതിരെ നടത്തിയ ജനമുന്നേറ്റ സമരം ഏതായിരുന്നു?

29. "ജാതിഭേദം മതദ്വേഷമേതുമില്ലാതെ സർവ്വരും" - എന്നത് ആരുടെ വാക്കുകളാണ്?

30. കേരളത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെ നടന്ന ആദ്യത്തെ സംഘടിത കലാപം ഏത്?

(ഉത്തരങ്ങൾ 26-ാംപേജിൽ)

കൽപ്പടവുകൾ - 12

ഫാ. ജോണി ജോർജ്ജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

നിന്റെ സഹോദരൻ എവിടെ?

“അവർ വയലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോട് കയർത്ത് അവനെ കൊന്നു. പിന്നെ യഹോവ കയീനോട്: നിന്റെ അനുജനായ ഹാബെൽ എവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചതിന്: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ അനുജന്റെ കാവൽക്കാരനോ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു” (ഉല്പത്തി 4:8-9).

ചരിത്രാതീതകാല സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങളിൽ ഏറെ അവിശ്വസനീയമായ ചിത്രീകരണങ്ങളാണ് കയീന്റെയും ഹാബെലിന്റെയും ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്. കയീന്റെ ഭാര്യ എവിടെ നിന്നുള്ളവൾ എന്നത് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തോന്നാവുന്ന പ്രായോഗികമായ ഒരു ചോദ്യം ആണ്. കയീൻ കൃഷിക്കാരനായിരുന്നു എന്നാണ് വേദപുസ്തക ഭാഷ്യം. ആദാമിന്റെ കാലത്തുതന്നെ കൃഷിരീതി തുടങ്ങിയിരുന്നോ? ഹാബെൽ മൃഗബലിയും കയീൻ ധാന്യബലിയും ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. മൃഗബലി ദൈവം സ്വീകരിച്ചു. ധാന്യബലിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം മൃഗബലിയാണ് എന്ന് അന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നോ? യഹോവ, ഹാബെലിനെ കൊന്ന കയീനെ ശാപഗ്രസ്തനാക്കി. അതിന് അവന്റെ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു: “ഇതാ ഇന്ന് നീ എന്നെ ആട്ടിക്കളയുന്നു; ഞാൻ തിരുസന്നിധിവിട്ട് ഒളിച്ച് ഭൂമിയിൽ ഉഴലുന്നവൻ ആകും; ആരെങ്കിലും എന്നെ കണ്ടാൽ എന്നെ കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു” (ഉല്പത്തി 4:14). ആദാമും ഹവ്വായും ഒഴികെ മറ്റ് “ആരെങ്കിലും” അന്നുണ്ടായിരുന്നോ?

വാസ്തവത്തിൽ കയീൻ ആരായിരുന്നു? ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു വ്യക്തി എന്നുള്ള നിലയിലാണ്. വേദപുസ്തകത്തെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നവർ അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്ന “വംശങ്ങളെയും ഗോത്രങ്ങളെയും” വ്യക്തികളായി ചിത്രീകരിക്കാറുണ്ട്. മോശെയുടെയും യോശുവയുടെയും നിര്യാണശേഷം യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയോനോട് കനാന്യരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാനായി പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു: “യഹൂദാ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയോനോട്: എന്റെ അവകാശ ദേശത്ത് കനാന്യരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ നീ എന്നോടുകൂടെ പോരേണം” (ന്യായാ. 1:3). “പിന്നെ യഹൂദാ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയോനോടു കൂടെ പോയി, അവൻ സെഫാത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന കനാന്യരെ വെട്ടി അതിനെ നിർമൂലമാക്കി” (ന്യായാ. 1:17). കനാന്യരെ വെട്ടി നിർമൂലമാക്കിയത് കേവലം രണ്ട് വ്യക്തികളല്ല, പ്രത്യുത അവർ ഉൾപ്പെട്ട സമൂഹമാണ് എന്നത് വ്യക്തം. അതായത് അവർ യൂദാ, ശിമെയോൻ എന്നീ ഗോത്രങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതിനോടൊപ്പം ഈ ഭാഗം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക: “യഹോവ അവനോട്: അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും കയീനെ കൊന്നാൽ അവന് ഏഴിരട്ടി പകരം കിട്ടും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. കയീനെ കാണുന്നവൻ ആരും കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന് യഹോവ അവന് ഒരു അടയാളം വെച്ചു.” (ഉല്പത്തി 4:15) ഹാബെൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. പിന്നെയുള്ളവർ ആദാമും ഹവ്വായും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവനെ കൊല്ലാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള “ആരെങ്കിലും” ആരാണ്?

ബി.സി. 1600-നും 600-നും ഇടയ്ക്ക് അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു കനാന്യർ. എന്നാൽ യിസ്രായേൽക്കാർ പലസ്തീനിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ നിരന്തരമായ സംഘട്ടനങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. ഇതിനെ പ്രതീകാത്മകമായി ചിത്രീകരിക്കുകയാണ് കയീന്റെയും ഹാബെലിന്റെയും കഥ വഴി എന്ന് അഭിപ്രായമുള്ളവരുണ്ട്.

കയീനും ഹാബെലും ഇന്നു നമുക്ക് നൽകുന്ന സന്ദേശം എന്താണ്? ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് തെറ്റു ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നും ദൈവബന്ധത്തിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തപ്പെടും എന്നുള്ളതാണ്. ഇരുവരും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം അറിഞ്ഞ് ജീവിച്ചവരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇരുവരും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വഴിപാട് കൊണ്ടുവന്നത്. ഒരാളുടെ വഴിപാട് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റേ ആളുടേത് തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം എന്തെന്ന് വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ കൃത്യമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ആദാം കയീന്റെയും ഹാബെലിന്റെയും പിതാവ് മാത്രമായിരുന്നില്ല, കുടുംബ പുരോഹിതനുമായിരുന്നു എന്നൊരു വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. ദൈവത്തിനുള്ള വഴിപാട് ഇരുവരും പുരോഹിതസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. വിധികർത്താവ് ആദാം തന്നെയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നടത്തിയ ഒരു തീർപ്പ്! **ഓരോ വ്യക്തിക്കും ദൈവം ഓരോ ചുമതല നൽകുന്നുണ്ട്.** കൃഷിയും ആടുവളർത്തലും കച്ചവടവും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റ് തൊഴിലുകളും മനുഷ്യ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ദൈവം നൽകുന്ന ചുമതലകളാണ്. ആ അവസരങ്ങളെ നമ്മൾ യഥായോഗ്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ദൈവകൃപകളെ അനുസ്യൂതം സ്മരിക്കുക എന്നുള്ളതും സ്തോത്രം അർപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതും.

ഹാബെലിനെപ്പറ്റിയുള്ള അനുസ്മരണ നമ്മുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നതാണ്. കർത്താവ് ശാസ്ത്രിമാർക്കും പരീശന്മാർക്കും ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു: "നീതിമാനായ ഹാബെലിന്റെ രക്തം മുതൽ... ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ നീതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെ മേൽ വരേണ്ടതാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും ഈ തലമുറമേൽ വരും എന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു" (വി. മത്തായി 23:35,36). വി. കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രുമിയോനിൽ "നീതിമാനായ ഹാബെൽ" എന്ന പ്രയോഗമുണ്ട്. എബ്രായ ലേഖന കർത്താവ് സാക്ഷിക്കുന്നു: "വിശ്വാസത്താൽ ഹാബെൽ ദൈവത്തിന് കയീന്റേതിലും ഉത്തമമായ യാഗം കഴിച്ചു. അതിനാൽ അവന് നീതിമാൻ എന്ന സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു; ദൈവം അവന്റെ വഴിപാടിന് സാക്ഷ്യം കല്പിച്ചു. മരിച്ചശേഷവും അവൻ വിശ്വാസത്താൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു" (എബ്രായർ 11:4).

കയീൻ-ഹാബെൽ ബന്ധത്തെ വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമായും സമൂഹങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധമായും വിവക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. **ലോകത്തെ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ ദുർബ്ബല സമൂഹങ്ങളെ പ്രബല സമൂഹങ്ങൾ നിഷ്ഠൂരമായ പീഡനങ്ങൾക്കും കൊലയ്ക്കും വിധേയമാക്കിയതും വിധേയമാക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങൾ "നിന്റെ സഹോദരൻ എവിടെ?" എന്ന ചോദ്യത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.** അമേരിക്കയിൽ 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രവേശിച്ച പാശ്ചാത്യർ - പ്രത്യേകിച്ച് പോർച്ചുഗീസുകാരും സ്പെയിൻകാരും - ഇൻകാ ഗോത്രക്കാരെയും മായൻ ഗോത്രക്കാരെയും അവർക്ക് "ആത്മാവ്" ഇല്ല എന്ന ആരോപിച്ച് കൊന്നൊടുക്കിയത് ചരിത്ര സംഭവമാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആഫ്രിക്ക, മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങൾ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, മ്യാൻമാർ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അഭയാർത്ഥികളോടുള്ള സമീപനം വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. ◎

ബൈബിൾ ചിന്തകൾ - 106

പ്രൊഫ. എം. വൈ. യോഹന്നാൻ

ശാന്തിതീരം

ശാന്തിതീരത്തെത്തിച്ചേരുന്നത് പ്രശ്നങ്ങളിൽ പതറാത്ത ജീവിതമാണ്. സംസാര സാഗരത്തിൽ നീർച്ചുഴികളും ആഴക്കയങ്ങളുമുണ്ട്. ചുഴിയിൽപ്പെട്ട് വട്ടം കറങ്ങുമ്പോൾ തീരത്തെത്തുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷകളറ്റു പോകാം... കയങ്ങളിൽ താണു താണു പോകുമ്പോൾ ഭാവിയുടെ പ്രത്യാശകൾ കൂമ്പടഞ്ഞുപോകാം. പെരുവെള്ളത്തിൽ നിന്ന് വലിച്ചെടുക്കാനൊരു കരം അരികത്തുണ്ടെന്ന് അറിയുമ്പോഴാണ് നിരാശയുടെ കൂരിരുൾ അകലുന്നത്.

സകല പ്രതീക്ഷകളും അറ്റു പോയപ്പോൾ നിത്യനായ ദൈവത്തിന്റെ കരത്തിന്റെ അത്ഭുത കാരുണ്യം ദാവീദ് അനുഭവിച്ചു. ശത്രുത്വത്തിന്റെയും ആക്രമണങ്ങളുടെയും വേലിയേറ്റത്തിൽ അടിപതറാതെ ദാവീദിനെ നിർത്തിയത് ദൈവകര സ്പർശത്തിലുള്ള അഗാധമായ വിശ്വാസമായിരുന്നു. **"അവൻ ഉയരത്തിൽ നിന്നു കൈനീട്ടി എന്നെ പിടിച്ചു, പെരുവെള്ളത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ വലിച്ചെടുത്തു''** എന്ന് 18-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ദാവീദ് പാടുന്നത് നന്ദിയുടെയും കടപ്പാടിന്റെയും പൂച്ചെണ്ടുകൾ കർത്തൃപാദത്തിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

പരാജയങ്ങളിൽ തളരാത്ത ജീവിതമാണ് വിജയത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്നത്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് സഖ്യകക്ഷികൾ പരാജയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ തന്റെ പടയാളികളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ''24 മണിക്കൂറിനകം ബക്കിംങ്ഹാം പാലസിൽ നാസികളുടെ കൊടി ഉയരും" എന്ന് ഹിറ്റ്ലർ പറഞ്ഞയുടനെയാണ് ചർച്ചിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം പടയാളികളെ ഉണർത്തിയത്: "Sucess is the ability to go from Failure to Failure with no loss of enthusiasm." (ഉത്സാഹത്തിൽ തെല്ലും കുറയാതെ പരാജയത്തിൽ നിന്ന് പരാജയത്തിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവാണ് വിജയം). ഈ വാക്കുകളാണ് പടയാളികളെ ഉത്സാഹഭരിതരാക്കിയത്. നാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ സഖ്യകക്ഷികൾക്ക് അന്ന് കഴിഞ്ഞു.

Bob Gass എന്ന പണ്ഡിതനായ ക്രിസ്തു ഭക്തൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: **"When you fail, treat it as a moment, not a monument"** (നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ അതിനെ കേവലം നൈമിഷികമെന്നെണ്ണുക, അതൊരു ചിരകാല സ്മാരകമാക്കരുത്).

Dr. Mike Murdok - ന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയാണ്: "Failure is not an event, it is only an opinion". (തോൽവി ഒരിക്കലും ഒരു സംഭവമല്ല, അത് കേവലം ഒരഭിപ്രായം മാത്രം).

തോമസ് എഡിസൺ അമ്പതിനായിരം പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് പറഞ്ഞു: "All those experiments and not one result." (ഇത്രയേറെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും ഒന്നും ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ലല്ലോ.) എഡിസൻ ഉടനെ പറഞ്ഞു: "No results? We have had wonderful results. We now know fifty thousand things that won't work. Soon we will find the one that does." (ഒരു ഫലവും കിട്ടിയില്ലെന്നോ? അത്ഭുത

കരമായ ഫലങ്ങളത്രെ നമുക്ക് ലഭിച്ചത്. അമ്പതിനായിരം കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തവ ആണെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലായി. എത്രയും വേഗം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്ന് നാം കണ്ടെത്തും). അത്ഭുതമില്ല, എഡിസൺ ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചതിൽ!

ഒരു പ്രസിദ്ധമായ അഭിജ്ഞ വാക്യമുണ്ട്: "Successful people fail two out of every five times whereas unsuccessful people fail three out of every five times." (വിജയികളാകുന്ന ആളുകൾ അഞ്ചുപ്രാവശ്യത്തെ യത്നത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം പരാജയപ്പെടുന്നവരാണ്; എന്നാൽ പരാജിതരാകട്ടെ, അഞ്ചിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തോൽക്കുന്നവരാണ്). നാമെല്ലാം ദിവസേന ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നിൽ പരാജയമടയുന്നവർ ആണ്. അങ്ങനെയല്ലാത്തവർ ഉണ്ടാവുകയില്ല.

ബഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ളിൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: **"The man who does things, makes many mistakes; but he never makes the biggest mistake of all - doing nothing."** (പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന് അനേകം തെറ്റുകൾ പറ്റും; പക്ഷെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്ന ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റ് അയാൾക്കൊരിക്കലും പറ്റുകയില്ല).

തെറ്റുകൾ തിരിച്ചറിയുന്നതും തിരുത്തുന്നതുമാണ് ജീവിത പുരോഗതിയുടെ ലക്ഷണം. മനുഷ്യരാരും തികവുറ്റവരല്ല. **തികവിലേക്കും മികവിലേക്കുമുള്ള പ്രയാണമാണ് ഐഹിക ജീവിതം.** ആ പ്രയാണത്തിൽ വഴുതി വീഴാം, കാലിടറാം, പരുക്കു പറ്റാം, വഴി തെറ്റാം. പക്ഷെ വീഴണമെന്നില്ല. തെറ്റണമെന്നില്ല. വീണാലും എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതം. വഴി തെറ്റിയാലും നേർപാതയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്ന് മുന്നേറുന്നതാണ് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതം. മനുഷ്യന് സ്വയം അസാദ്ധ്യമായ ഈ കാര്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ സാധിക്കുമെന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ജയ ജീവിതത്തിന്റെ രഹസ്യം.

ആ പ്രയാണത്തിന്റെ വിജയത്തിന് ആന്തരിക ശാന്തി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. **ഹൃദയശുദ്ധീകരണമാണ് ആന്തരിക ശാന്തിയുടെ നിദാനം.** നിരന്തരമായ ഹൃദയശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയാണ് വിജയകരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ഉരകല്ല്.

“അവങ്കലേക്കു നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി; അവരുടെ മുഖം ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല” (സങ്കീർത്തനം 34:5). പരാജയങ്ങളിൽ നിരാശപ്പെടാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി യാത്ര ചെയ്യുന്നവരെ അവൻ തന്റെ തിരുരക്തത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ശാന്തിതീരത്തെത്തിക്കും, ◎

“അവൻ എന്നോട് : എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി;
എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി എന്റെ മേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന്
ഞാൻ അതി സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ ബലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും.”
(2 കൊരിന്ത്യർ 12:9)

“നിന്നാൽ ഞാൻ പടക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരേ പാഞ്ഞുചെല്ലും;
എന്റെ ദൈവത്താൽ ഞാൻ മതിൽ ചാടിക്കടക്കും.”
(സങ്കീർത്തനം 18:29)

ചിന്താവിഷയം
ഫാ. ജേക്കബ് എൻ. വറുഗീസ്, നിരണം

പെന്തെക്കൊസ്തി: വിപ്ലവത്തിന്റെ കാൽവെയ്പ്പ്

(തുടർച്ച)

കലക്കത്തിന്റെ ആത്മാവിൽനിന്ന് ഒന്നിപ്പിന്റെ ആത്മാവിലേക്ക്
(From the spirit of turmoil to the spirit of unity)

പഴയനിയമത്തിലെ ബാബേൽ കൂട്ടായ്മയും പുതിയ നിയമത്തിലെ പെന്തെക്കൊസ്തി നടന്ന യെരുശലേം കൂട്ടായ്മയും തമ്മിൽ താരതമ്യ പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടു തരത്തിലുള്ള കൂടിച്ചേരൽ. ഒന്ന് സ്വാർത്ഥതയുടെതാണെങ്കിൽ മറ്റേത് നിസ്വാർത്ഥതയുടെയും പങ്കുവെയ്ക്കലിന്റെയും ആണ്. ബാബേലിൽ ഒന്നിച്ച് കൂടിയ സമൂഹം ഛിന്നഭിന്നമായി പോകുന്നു (ഉൽ. 11:1–9). ദൈവത്തെ ഒഴിവാക്കി "നമുക്ക് ഒരു പേരുണ്ടാക്കുക" എന്ന സ്വയം കേന്ദ്രീകൃതമായ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ നേർചിത്രമാണ് ബാബേൽ കൂട്ടായ്മ. എന്നാൽ യെരുശലേം കൂട്ടായ്മ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ച് എല്ലാവർക്കുമായി എല്ലാം പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയുടെ പ്രാരംഭമായിരുന്നു. ബാബേലിൽ ഭാഷ കലക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ പെന്തെക്കൊസ്തിയിൽ ഭാഷ വ്യക്തവും സുതാര്യവും മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുമായിരുന്നു. യെരുശലേം കൂട്ടായ്മയിൽ ശബ്ദസൗന്ദര്യത്തിന്റെയും അപരനിലേക്ക് ശബ്ദം സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും മാധുര്യം പകരുന്ന അനുഭവത്തിലേക്ക് സഭ ചുവടുവെയ്ക്കുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ "ഞാൻ എന്റെ സഹോദരന്റെ കാവൽക്കാരനോ?" (ഉൽപ്പത്തി 4:11) എന്ന ചോദ്യത്തിൽനിന്ന്, കാവൽക്കാരനിൽ നിന്ന്, ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനിലേക്ക് വളരുന്ന പുതിയ നിയമത്തിന്റെ വിശാലതയിലേക്കുള്ള അനിർവചനീയമായ മാറ്റമാണ് ഉണ്ടായത്. **"എനിക്കും നിനക്കും എന്ന ലോത്തിന്റെ ധനതത്ത്വശാസ്ത്ര(ഉൽ. 13:3–14)ത്തിൽ നിന്ന് 'പൊതുവക' (everything in common) എന്ന ദൈവരാജ്യതത്ത്വത്തിലേക്കുള്ള ചുവടുമാറ്റത്തിന് പ്രാരംഭം കുറിച്ചതും പെന്തെ ക്കൊസ്താനുഭവമാണ്.** പാപം, ദൈവകോപം, അരാജകത്വ സമൂഹം, ആത്മീയഅന്ധത, നികൃഷ്ടമായ ജീവിതാനുഭവം, ഭൗതികതയെക്കുറിച്ചുള്ള വികൃതമായ കാഴ്ചപ്പാട് എന്നിവ പേറുന്ന സമൂഹത്തിന് നേരെ ഉയർന്നുവന്ന ബദൽ സമൂഹമായിരുന്നു പെന്തെക്കൊസ്താനുഭവം പേറിയ ആദിമസഭ.

മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സങ്കുചിത മനോഭാവത്തിൽ നിന്ന് സംസർഗ്ഗ മനോഭാവത്തിലേക്ക് ക്രിസ്തീയ സഭ ഗതിമാറ്റം നടത്തി; തളർച്ചയിൽ നിന്ന് വളർച്ചയിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതിന് ഉന്മേഷം പകരുന്ന ഉത്തേജകമായി സഭ മാറ്റപ്പെട്ടു.

പുനരാഗമന പ്രത്യാശയിലേക്ക്
(To Maranatha days)

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചു എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന സമൂഹമായിരുന്നു ആദിമസഭ. ഇന്നിന്റെ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നിത്യതയിലേക്കുള്ള വളർച്ച നോക്കിപ്പാർത്തിരുന്ന സമൂഹമായിരുന്നു. സഭ നിലനിന്നത് പീഡനങ്ങളുടെയും സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെയും

ഇടയിലായിരുന്നു; പ്രതീക്ഷകൾ നശിക്കാവുന്നതും നിരാശ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ പരിതസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ 'പ്രത്യാശ നൽകുന്ന' ജീവിതത്തിലേക്ക് മുന്നേറുവാൻ പ്രാർത്ഥനയും ആത്മീയാനുഭവങ്ങളും സഹായിച്ചു.

പുതിയ നിയമത്തിൽ ഒരു തവണ മാത്രമാണ് **"മാറാനാഥാ" എന്ന പ്രാർത്ഥന** കാണുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അതുല്യമായ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. കർത്താവായ യേശുവേ വേഗം വരണമേ. (1 കൊരി. 16:22). മാറാനാഥാ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് കാണുന്നത് 'ഡിഡാക്കെ' (Didache) എന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ രചനകളിലാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ ഒരു ആംഗ്ലേയപദമാണ് 'liminality'. ആ പദത്തിന് തുല്യമായ മലയാള പദം ഇല്ല. Crossing over, space in between, transitory space എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. ഇന്ന് നാം സഞ്ചരിക്കുന്നത് ലിമിനൽ സ്പെയ്സിലൂടെയാണ് (liminal space). ഒരു തരത്തിൽ ഇത് transitional സമയമാണ്. **ഈ കാലഘട്ടത്തെ വേദപുസ്തകത്തിലെ മരുഭൂയാത്രയായിട്ട് കണക്കാക്കാം.** മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു, വാഗ്ദത്തനാട്ടിൽ എത്തിയിട്ടുമില്ല. ഇതിനിടയിലുള്ള കാലം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. രൂപപ്പെടലിന്റെ കാലമാണ്. Liminality എന്ന പദം കണ്ടെത്തിയത് പാശ്ചാത്യനരവംശ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ Arnold Van Gennep ആണ്. ആഫ്രിക്കയിലെയും ഓസ്ട്രേലിയയിലെയും ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കിടയിൽ പഠനം നടത്തി, ആ ഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേകത അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അവരുടെ പുരുഷപ്രജകൾ യൗവനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ കുറേ നാളത്തേക്ക് അവരെ വെറും കൈയായി വിജനമായ സ്ഥലത്തേക്ക് പറഞ്ഞയയ്ക്കുമായിരുന്നു; അവിടെ അതിജീവനത്തിന്റെ (survival) പാഠങ്ങൾ പഠിച്ച് പ്രത്യാശാനിർഭരരായി മടങ്ങി വരണം. ഇത് തന്നെയാണ് ആദിമക്രൈസ്തവ സഭയിൽ പെന്തെക്കൊസ്താത്മാവ് ചെയ്തതും.

ആൾക്കൂട്ടം കല്ലെറിയുമ്പോഴും കല്ലുകൾ ആഞ്ഞു ശരീരത്തിൽ പതിക്കുമ്പോഴും സ്വർഗീയ ദർശനം കാണുന്ന സ്തേഫാനോസ് ആദിമ സഭയുടെ പെന്തെക്കൊസ്തി അനുഭവത്തിന്റെ ശക്തിയെയാണ് കാണിക്കുന്നത് (അപ്പൊ. പ്ര. 7:55-56). ആദിമസഭ നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിച്ചത് "മാറാനാഥാ" (ദൈവമേ! വേഗം വരണമേ!) എന്നായിരുന്നു. നിരാശാനിർഭരമായ സമൂഹത്തിന് പ്രത്യാശയിലൂന്നി ജീവിക്കാനുള്ള ആത്മവീര്യം പെന്തെക്കൊസ്താത്മാവ് പകർന്നു കൊടുത്തു.

ആദിമസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ വഴിത്തിരിവായിരുന്നു യരൂശലേമിലെ പെന്തെക്കൊസ്തിക്കൂട്ടായ്മ. സഭയുടെ പുത്തൻ സഞ്ചാരപഥത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കപ്പെട്ട ദിനം... സാധാരണ മാറ്റങ്ങൾക്കല്ല സമൂഹം വിധേയമായത്. വിപ്ലവോന്മുഖമായ മാറ്റങ്ങളായിരുന്നു. **ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അതിർത്തികളിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്ന സഭയ്ക്ക് അതിർവരമ്പുകളില്ലാതെ വളരുന്നതിന് അത് തുടക്കം കുറിച്ചു.** ആരാധനാകേന്ദ്രീകൃതമായി മാത്രം നിന്നിരുന്ന സമൂഹം മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്ന മാനവിക കർമ്മമേഖലകളിലേക്ക് ചുവടുവെച്ചു. ചിതറിക്കപ്പെട്ടതും അരാജകത്വം നിറഞ്ഞതുമായ സമൂഹത്തെ ഒന്നിപ്പിന്റെയും സമത്വ-സൗഹാർദ്ദതയുടേതുമായ ബദൽസമൂഹമായി പടുത്തുയർത്തുന്നതിന് പെന്തെക്കൊസ്തിയുടെ അനുഭവം ഊന്നൽ നൽകി. ഇന്നിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിന്ന സമൂഹത്തെ പ്രത്യാശാനിർഭരമായ നാളെകളിലേക്ക് ഉയർത്തി, വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹമായി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് ഇത് വഴിതുറന്നു. വിവിധതലങ്ങളിൽ സഭയുടെ വിപ്ലവാത്മകമായ ചുവടുവെയ്ക്കലിൽ ഇത് ഉജ്ജ്വലമായ നാഴികക്കല്ലായി മാറി. ആദിമസഭയുടെ പെന്തെക്കൊസ്താനുഭവങ്ങൾ കാലിക സഭയ്ക്ക് പ്രചോദനമായിത്തീരട്ടെ. ◎

പ്രൊഫ. മാത്യു കോശി

യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ അനിഷേധ്യനായകൻ - മോശെ എന്ന പ്രവാചകൻ (തുടർച്ച)

മോശെയുടെ പിൻഗാമി, മോശെയുടെ മരണം

സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമാകുമ്പോൾ യിസ്രായേല്യരുടെ മരുഭൂമിയാത്രയും തീരാറായിരിക്കുന്നു. ആവർത്തനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നാല്പതാം സംവത്സരത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം മാസം ഒന്നാം തീയതി എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ രണ്ടുമാസം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ കനാൻനാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കും.

മോശെയുടെ പിൻഗാമി - യോശുവ

യാത്രാമദ്ധ്യേ കാദേശ്ബർണയിൽ വച്ച് പാറയിൽനിന്ന് വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ മോശെ പറഞ്ഞത് യഹോവയ്ക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല. ആയതിനാൽ മോശെ കനാൻനാട്ടിൽ കടക്കയില്ല എന്ന് യഹോവ കൽപ്പിച്ചു. **മോശെ യഹോവയോട്, ജനം ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആകാതിരിപ്പാൻ സഭയ്ക്ക് നായകനായി ഒരുവനെ നിയമിക്കണമേ** എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. യഹോവയുടെ ആത്മാവുള്ള യോശുവയെ നായകനായി നിയോഗിക്കുവാൻ യഹോവ മോശെയോട് കല്പിച്ചു. മോശെ യോശുവയെ വിളിച്ചു പുരോഹിതനായ എലെയാസാറിന്റെയും സർവ്വസഭയുടെയും മുമ്പാകെ നിർത്തി. യോശുവയുടെ മേൽ കൈവച്ച് അവനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി നിയമിച്ചു.

മോശെയുടെ ജീവിതത്തിലെ നാല്പതുകൾ

1. മിസ്രയീമിൽ ചിലവിട്ട ആദ്യകാലം - നാല്പത് സംവത്സരം

2. മിദ്യാനിൽ ആടിനെ മേയിച്ച് നടന്ന കാലം - നാല്പത് സംവത്സരം

3. മിദ്യാനിൽനിന്ന് മടങ്ങിവന്ന് യിസ്രായേൽജനത്തെ ഫറവോന്റെ അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ച് കനാൻനാട്ടിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് - നാല്പത് സംവത്സരം

4. യഹോവയോടൊപ്പം, പർവ്വതത്തിൽ കല്പലകകൾ ലഭിക്കുന്നതിന് മോശെ താമസിച്ച ദിവസങ്ങൾ - നാല്പത്

5. ആദ്യ കല്പലകകൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ രണ്ടാമതും കല്പലകകൾ ലഭിക്കുവാൻ യഹോവയോടൊപ്പം താമസിച്ച ദിവസങ്ങൾ - നാല്പത്

6. യിസ്രായേൽജനം മന്ന ഭക്ഷിച്ച കാലം - നാല്പത് സംവത്സരം

7. ഒറ്റുകാർ കനാൻദേശത്ത് ചിലവിട്ട ദിവസങ്ങൾ - നാല്പത്

8. ജനത്തിനുവേണ്ടി യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ മോശെ വീണുകിടന്ന ദിവസങ്ങൾ നാല്പത്.

മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിലെ ചില പ്രധാന ചിന്തകൾ

1. പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറവരെ മക്കളുടെമേൽ കണക്കിടും. ദൈവകല്പനകൾ പ്രമാണിക്കുന്നവർക്കോ ആയിരം തലമുറവരെ ദയ കാണിക്കും.

2. ദൈവവചനം മക്കൾക്ക് ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കണം; എല്ലായ്പോഴും ഈ വചനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കണം. കല്പനകൾ അടയാളമായി കൈകളിൽ കെട്ടണം; കണ്ണുകൾക്ക് മദ്ധ്യേ പട്ടമായി ഇരിക്കണം; വീടിന്റെ കട്ടിളകളിൻമേലും പടിവാതിലുകളിലും എഴുതിവയ്ക്കണം.

3. യഹോവ നൽകുന്ന നല്ല ദേശത്തെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും സ്തോത്രം ചെയ്യണം.

4. സ്വന്തം കൈയുടെ ബലവും ശക്തിയും കൊണ്ട് തനിക്ക് സമ്പത്തുണ്ടായി എന്ന് ഹൃദയത്തിൽ തോന്നരുത്.

5. യഹോവ ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നി ആകുന്നു എന്ന് ഓർക്കണം.

6. തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അനുഗ്രഹവും ശാപവും യഹോവ വച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഏത് തിരഞ്ഞെടുക്കണം എന്ന് തീരുമാനിക്കണം.

7. യഹോവയുടേതല്ലാത്ത ആരുടെയും വാക്ക് കേട്ടനുസരിക്കരുത്.

8. ദൈവമായ യഹോവയെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കണം.

9. ദൈവമായ യഹോവയെ പരീക്ഷിക്കരുത്.

10. യഹോവയുടെ വചനത്തോടു കൂട്ടുകയോ, അതിൽനിന്ന് ഒന്നും കുറയ്ക്കുകയോ അരുത്.

11. ദരിദ്രനായ സഹോദരന്റെ നേരെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കാതെയും കൈ അടയ്ക്കാതെയും അവന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിന് ആവശ്യമായത് വായ്പയായി കൊടുക്കണം; കൊടുക്കുമ്പോൾ വ്യസനം തോന്നരുത്. ദരിദ്രനുവേണ്ടി മനസ്സോടെ കൈ തുറന്നു കൊടുക്കണം. (ആവ. 15:11).

12. ഊനമുള്ള ഒരു വസ്തുവും യാഗത്തിന് ഉപയോഗിക്കരുത്.

13. ജീവിതത്തിൽ ശുദ്ധിയും ക്രമവും പാലിക്കണം.

മോശെയുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന മ്ശിഹാദർശനം

1. ഉല്പത്തി 3:15 – സ്ത്രീയുടെ സന്തതി സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കും. സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയായി ജനിച്ച മ്ശിഹാ തന്റെ ക്രൂശുമരണത്താൽ സാത്താന്റെ തല തകർത്തു.

2. ഉല്പത്തി 49:9,10; വെളി. 5:4,5 – യഹൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹം (അവകാശമുള്ളവൻ) വരുവോളം ചെങ്കോൽ യഹൂദയിൽനിന്ന് നീങ്ങിപ്പോകയില്ല. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ യോഹന്നാനോട് ഒരു മൂപ്പൻ പറയുന്നത് യഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും ദാവീദിന്റെ വേരുമായവൻ മുദ്രകൾ പൊട്ടിച്ച് പുസ്തകം തുറക്കും എന്നാണ്. ഇത് മ്ശിഹാ തന്നെ.

3. സംഖ്യ. 24:17 – "ഞാൻ അവനെ കാണും, ഇപ്പോൾ അല്ലതാനും; ഞാൻ അവനെ ദർശിക്കും, അടുത്തല്ലതാനും. യാക്കോബിൽനിന്ന് ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിക്കും. യിസ്രായേലിൽനിന്ന് ഒരു ചെങ്കോൽ ഉയരും." ഈ ഉദയനക്ഷത്രം മ്ശിഹാ ആണ്.

4. ആവർത്തനം 18:15,18 – യഹോവയായ ദൈവം മോശെയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കും. യഹോവയുടെ വചനം അവന്റെ നാവിന്മേൽ കൊടുക്കും. അത് എല്ലാവരും കേൾക്കണം. യോശുവയെക്കുറിച്ചല്ല ഈ സൂചന. സാക്ഷാൽ മ്ശിഹായാണ് ഈ പ്രവാചകൻ.

മോശെയുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ

മോശെയുടെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെയധികം ഉദ്ധരണികൾ പുതിയനിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ യഹൂദനും ന്യായപ്രമാണ പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്. യഹൂദബാലൻമാർക്ക് ഇവ പഠിക്കുന്നത് നിർബന്ധമായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ യേശു ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ നടുവിൽ ഇരുന്ന് സംഭാഷിക്കുന്നത് ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. കർത്താവ് പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കൊടുത്ത മറുപടികൾ (മത്തായി 4:1-10) ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ള ആശയങ്ങളാണ്. കല്ല് അപ്പമാക്കുവാൻ ഉണ്ടായ പരീക്ഷയിൽ കർത്താവിന്റെ മറുപടി ശ്രദ്ധിക്കുക:

ആവർത്തനം 8:3 – "മനുഷ്യൻ അപ്പം കൊണ്ട് മാത്രമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് വരുന്ന സകല വചനം കൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു."

ആവർത്തനം 6:16 – ദേവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽനിന്നും ചാടുക എന്ന് പിശാച് പറയുമ്പോൾ കർത്താവ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആവ. 6:16 ആണ്: "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത്."

ആവർത്തനം 6:13 – തന്നെ വീണുനമസ്ക്കരിക്കാൻ പിശാച് പറയുമ്പോൾ മറുപടിയായി യേശു ആവ. 6:13 ഉപയോഗിക്കുന്നു: "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്ക്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ."

മോശെയുടെ അവസാന വാക്കുകൾ

മോശെ ജനത്തോട് പറയുന്നത് "എനിക്ക് നൂറ്റിയിരുപതു വയസ്സായി, ഇനി പോകുവാനും വരുവാനുമുള്ള കഴിവില്ല, ഞാൻ യോർദ്ദാൻ കടക്കയില്ല എന്ന് യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്" എന്നാണ്. യോശുവയോടും എല്ലാ യിസ്രായേൽമക്കളോടും ബലവും ധൈര്യവുമുള്ളവരായിരിക്കുവാൻ മോശെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. യഹോവ കൂടെയുള്ളതിനാൽ പേടിക്കുകയോ ഭ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നും പറയുന്നു.

വീണ്ടും യഹോവ മോശെയോട് സംസാരിക്കുന്നു

യോശുവയെയും കൂട്ടി സമാഗമന കൂടാരത്തിന് മുമ്പിൽ നിൽക്കുവാൻ യഹോവ മോശെയോട് അരുളിച്ചെയ്തു. മേഘസ്തംഭത്തിൽ യഹോവ കൂടാരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. വാഗ്ദത്തനാട്ടിൽ ജനം എത്തുമ്പോൾ അവർ യഹോവയുടെ സാക്ഷികളായിരിക്കേണ്ടതിന് ഒരു പാട്ട് അവർക്ക് ചൊല്ലിക്കൊടുക്കണം എന്ന് കൽപ്പിച്ചു. യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം മോശെ ജനത്തെ പഠിപ്പിച്ച പാട്ട് ആവർത്തനം 32, 33 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മോശെയുടെ ഭാഗ്യകരമായ മരണവും ശ്രേഷ്ഠതരമായ കബറടക്കവും

യഹോവയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മോശെ തനിയെ മോവാബ് സമഭൂമിയിൽനിന്നും നെബോ പർവ്വതത്തിൽ പിസ്ഗാമലമുകളിൽ കയറി. യഹോവ കനാൻനാടു മുഴുവൻ അവിടെനിന്നു മോശെയെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ നാട് അവരുടെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നിവരോട് അവരുടെ മക്കൾക്ക് അവകാശമായി കൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞ ദേശമാണ്. **യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം അവിടെവെച്ച് മരിച്ചു.** യഹോവതന്നെ മോശെയെ അവിടെ അടക്കി. മോശെയുടെ ശവക്കുഴി ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. യൂദായുടെ ലേഖനം 9-ാം വാക്യത്തിൽ ഇതേപ്പറ്റി സൂചന ഉണ്ട്.

മോശെ മരിക്കുമ്പോൾ അവന് നൂറ്റിയിരുപത് വയസ്സായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണ് മങ്ങാതെയും ദേഹബലം ക്ഷയിക്കാതെയും ഇരുന്നു. യിസ്രായേൽ മുപ്പതു ദിവസം മോശെയെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം യോശുവ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. എല്ലാ യിസ്രായേല്യരും യോശുവയെ അനുസരിച്ചു. **യഹോവ അഭിമുഖമായി അറിഞ്ഞ മോശെയെപ്പോലൊരു പ്രവാചകൻ യിസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.**

ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമയാണ് മോശെ; ഭാഗ്യകരമായ മരണം. തന്റെ ഉടയവനും പരിപാലകനുമായിരുന്ന യഹോവതന്നെ ശവസംസ്ക്കാരം നടത്തുന്ന ബൈബിളിലെ ഏക വ്യക്തി. മറുരൂപമലയിൽ കർത്താവിനോട് സംഭാഷിക്കുന്ന ഏലിയാവിന്റെ കൂടെ മോശെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ **സംവത്സരങ്ങൾക്കും തലമുറകൾക്കുമപ്പുറം യിസ്രായേലിന്റെ അനിഷേധ്യനേതാവായ മോശെ എന്ന പ്രവാചകൻ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.** ◎

(തുടർലേഖനം അവസാനിച്ചു)

www.kitchentreasures.in
നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?
ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കു.. നിറവും, സ്വാദും, മണവും മാത്രം ഒത്തുചേർന്നാൽ പരിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അറിയാൻ പറ്റുമോ?
ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മുളകുത്പാദന കമ്പനിയായ Synthite നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു കിച്ചൺ ട്രഷേർസ്, ശുദ്ധവും വിശ്വസിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതുമായ തികച്ചും 100% മുളകു പൊടി.
പതിനായിരമേക്കറിലധികം വരുന്ന കൃഷിഭൂമിയിൽ പ്രകൃതിദത്തമായി വളർത്തിയെടുത്ത് ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്തി, ശാസ്ത്രീയമായി തരംതിരിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത 100% മുളകുപൊടി ഡി-സ്ടോണിംഗ്, സ്റ്റെറിലൈസേഷൻ തുടങ്ങിയ ഉത്പാദന പ്രക്രിയകളും, എരിവും മണവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ട്രിപ്പിൾ ലേയർ ഫ്ളേവർ ലോക്ക് പാക്കിംഗും നിങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു മറ്റെന്തിനെക്കാളും മികച്ച രുചിയും നിറവും.
HACCP, BRC, ISO 22000 എന്നിങ്ങനെയുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾക്കു പുറമെ അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിലെ സേവന പാരമ്പര്യവും, ലോകോത്തര ഗുണനിലവാരവും, കഴിഞ്ഞ 36 വർഷം തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചു വരുന്ന സ്പൈസസ് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച എക്സ്പോർട്ടർക്കുള്ള ബഹുമതിയും കിച്ചൺ ട്രഷേർസിന്റെ വിശ്വാസ്യതക്ക് സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്.
രുചിയേറും വിഭവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കൂ
നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനു നല്കു
കിച്ചൺ ട്രഷേർസിൻസിൻ
100% മുളകുപൊടി
WORLD'S LARGEST
CHILLI COMPANY
Synthite
THE WORLD BUYS FROM US SINCE 1972
KITCHEN TREASURES
100% CHILLI POWDER
FLAVOR LOCK TECHNOLOGY
NO ADDED COLOR
STERILIZED FOR EXTRA GOODNESS
Also available Coriander, Turmeric, Kashmiri Chilli, Mustard Seeds and Black Pepper.
KITCHEN™ TREASURES
A world of 100%

പ്രതികരണം

ശാമുവൽ മാത്യു, കുടശ്ശനാട്

മരണപത്രം

2021 ജൂൺ ലക്കം ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അഡ്വ. വർഗീസ് പി. തോമസിന്റെ 'മരണപത്രം' എന്ന ലേഖനത്തോട് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതാനും ചില ആശയങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ 83-കാരൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

"അവസാന നാളുകൾ ഐ.സി.യുവിന്റെ തടവറയിൽ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഭാര്യയുടെയും മക്കളുടെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ലഭിക്കാവുന്ന പരിചരണം മാത്രം മതിയാവും. ആശുപത്രികളിൽ ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകർക്കു രോഗീപരിചരണം അവരുടെ ജോലിയുടെ ഭാഗം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഭാര്യയുടെയും മക്കളുടെയും പരിചരണം അവരുടെ ജീവിതം തന്നെയാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനം നമുക്കു അവരെയും അവർക്കു നമ്മളെയും അന്ത്യനിമിഷം കാണാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെടരുത് എന്നതാണ്.

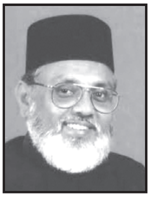
മൃതശരീരത്തോട് അനാദരവു കാട്ടുന്ന പല രീതികളും നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ട് ആയവ ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്.

1. *പരേതരോടുള്ള ആദരസൂചകമായി പള്ളിയിൽ ദുഃഖമണി അടിക്കുന്ന രീതി ഉള്ളതുകൊണ്ട് മുഖ്യകാർമ്മികൻ വരുമ്പോൾ മണി അടിക്കുന്നത് അന്നത്തേക്ക് ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്.*
2. *തിരക്കോ യാത്രയിലെ അപ്രതീക്ഷിത തടസ്സങ്ങളോ കാരണം മുഖ്യകാർമ്മികന്റെ യാത്ര മുടങ്ങുന്ന പക്ഷം സമയത്തിനു തന്നെ സംസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങിക്കൊള്ളാൻ ഇടവകവികാരിയെ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്.*
3. *മുഖ്യ കാർമ്മികൻ ശുശ്രൂഷകളെല്ലാം പള്ളിയിൽ വച്ച് തന്നെ നടത്തി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം ശവക്കോട്ടവരെയെത്തി പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതാണ്.*
4. *ശവസംസ്ക്കാരത്തിനുള്ള ദിവസവും സമയവും നിശ്ചയിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു നൽകേണ്ടതാണ്.*
5. *40-നും ചരമവാർഷികത്തിനും നടത്തുന്ന ഓർമ്മക്കുർബാന, ധൂപം വെയ്പ് ഇവയിലൊക്കെ എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. എന്നാൽ പണം കൊടുത്തു നടത്തുന്ന ശുശ്രൂഷകൾ എനിക്കുവേണ്ടി ആരും നടത്തരുത്. ചരമ ദിനത്തിൽ കല്ലറയ്ക്കൽ തിരി കത്തിച്ച് അറിയാവുന്നതുപോലെ മക്കൾ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം.*
6. *എന്റെ സംസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ഇടവക വികാരിക്കു പുറമെ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുവാൻ ആരെയും ക്ഷണിക്കരുത്."*

വർഗീസ് തോമസ് സാറിന്റെ ലേഖനത്തോടു ചേർത്തു വായിച്ചാൽ മാത്രമെ എന്റെ അഭിപ്രായം (ആഗ്രഹം) പൂർണ്ണമാകുകയുള്ളൂ. ഇതു തികച്ചും വ്യക്തിപരമായ ഉറച്ച തീരുമാനമാണ്. ആരെയും വിമർശിക്കാനോ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താനോ അല്ല. ◎

Solitary Walk - 9

Fr. Dr. K.M. George

The Real

"Triple lockdown" in the Covidosphere in Kerala. A discreet early morning walk along the Kodoor river. The paddy fields are slowly swelling with the monsoon rains. The dying leaves of some leftover rice plants are sticking out of water casting their reflections below. The picture transpires some sort of semi-abstract geometrical shapes of triangles and squares. They seem to be complete in themselves and are closed polygons. But on closer examination, they are found part real and part shadow.

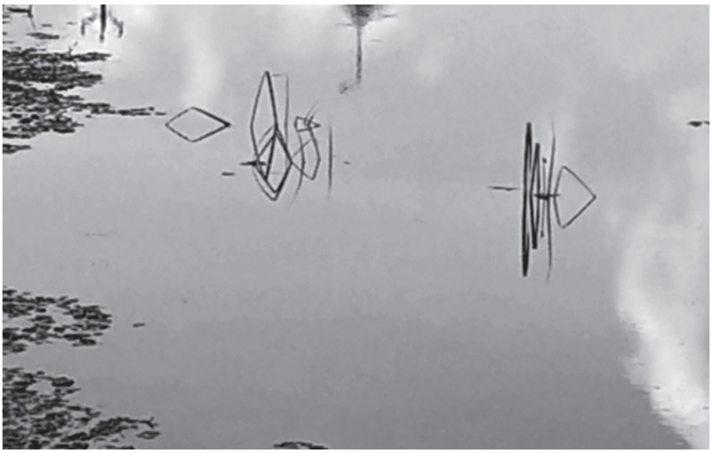
In order to distinguish between the real and the unreal in them, we may imagine a horizontal line across the middle of each image. Then the top half is real and the bottom half is the shadow or the reflection. However, our eyes take them together, that is, the real object and its unreal reflection, in order to create our complete and comfortable picture of a triangle or a square.

Traditional wisdom often compares our life to a mirror. Just like water that reflects the objects on its surface, life too reflects that which appears on its surface. The real and the unreal shadows are closely interwoven in life.

It is common knowledge that not only pleasure, but pain, disease, and death are necessary to complete the polygon of life. If there is no pain of some sort - physical psychic, or social - we wouldn't be aware of what we now call reality. In fact, they are essential for us "to keep in touch with reality", as they say.

It is interesting to observe that in the digital culture today we speak of more than one reality and we even can deliberately mix and manipulate realities. If what we normally call Reality is our down to earth existence, we now speak of and experience new levels of reality like Virtual Reality, Augmented Reality, and Mixed Reality.

Especially since the onset of the viral pandemic and lockdown, most of us live a good part of our time in Virtual Reality. From tiny tots in the kindergarten and humble farmers in the field to ivory tower academicians, high flying rulers, world leaders, and business magnates – all enter the virtual world to do online what they are supposed to do in the real world.

For many, the Net provides an escape route to break out of the tedious mundane reality to enter another world. There have always been people who try to escape the boredom of the real world by means of some intoxication whatsoever. In fact,

people invent innumerable ways to circumvent the drudgery of reality's chores, and wish to remain always, if possible, in a state of excitement by means of arts and sports, eating and drinking, warring and violence and what not!

If the current momentum in Cyber Technology is maintained, humanity will inadvertently bump into even new levels of reality. They say the emerging technologies like Quantum Computing, Artificial Intelligence and Mixed Reality together with Nanobiotechnology, 3D Bioprinting, and a host of various Human Enhancement Technologies would radically alter our human reality. We shall then enter the post-human world. In fact, we have already crossed the threshold.

One may also remember that there are very old counterparts to this futuristic vision. The great spiritual and mystical traditions have always spoken of new levels of reality that one could experience by practising certain spiritual sadhanas while living here in our ordinary reality. This is essentially experiential and subjective, and not to be compared to objective scientific methods.

All major religions and popular mythologies speak of many worlds. Heaven and hell in religious terminology are treated in the plural, and are said to possess numerous subdivisions as well.

It may be interesting that some in the field of scientific cosmology propose the hypothetical notion of multiverse or parallel universes rather than a single "uni-verse".

In any case, it is better to keep our consciousness open and resilient , and be ready for any new future Reality that may subtly percolate into our ordinary world without "asking the host's permission to join''. Change and Transfiguration, whether in the spiritual realm or in the scientific-technological sphere, is the law of life. An incomplete, hence open, polygon rather than a closed one may suggest ever new possibilities. It seems human consciousness is still the greatest mystery on earth! ◎

സ്വാതന്ത്ര്യ സമര ക്വിസ് ഉത്തരങ്ങൾ

1. ശിപായി ലഹള
2. 1857
3. ലാഹോർ സമ്മേളനം
4. 1885
5. സ്വാമി ദയാനന്ദ സരസ്വതി
6. മഹാത്മാ ഗാന്ധി
7. ബാൽ ഗംഗാധർ തിലക്
8. 1858
9. സ്വദേശി പ്രസ്ഥാനം
10. രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ
11. സർദാർ വല്ലഭായി പട്ടേൽ
12. ഡോ. അംബേദ്കർ
13. വിനോബാ ഭാവെ
14. ആനി ബസന്റ്
15. ജനറൽ ഡയർ
16. രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ
17. രാമരാജ്യം
18. ജോർജ് ആറാമൻ
19. പിംഗലി വെങ്കയ്യ
20. "Do or Die"
21. ശങ്കരാഭരണം
22. 52 സെക്കന്റ്
23. ലാൽ-പാൽ-ബാൽ
24. ജവഹർലാൽ നെഹ്റു
25. പൂനെയിലെ യെർവാദാ ജയിൽ
26. പട്ടം എ. താണുപിള്ള
27. മൗലാനാ അബുൾ കലാം ആസാദ്
28. പുന്നപ്ര - വയലാർ സമരം
29. ശ്രീനാരായണ ഗുരു
30. ആറ്റിങ്ങൽ കലാപം

Kingdom of God - 7

Dr. T. Jacob John, Vellore

The Kingdom: Past, Present and Future

Jesus spoke to the disciples on a few occasions about His second coming. When He comes the second time, He will come in all the glory of The King. In the Nicene Creed we recite daily: *"He will come again in glory to judge the living and the dead, and His kingdom will have no end."*

"When the Son of Man comes in His glory and all the holy angels with Him, then He will sit on the throne of His glory....Then the King will say to those on his right hand, Come you blessed of My Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world." (Matthew 25: 31, 34)

So the kingdom has been in God's plan all along. There is no reference to the exact beginnings of the kingdom of God - a phrase that deserves much attention and meditation. We can look at it in a way that obfuscates the true conceptual meaning, waiting for it to be established one day. Or we can accept it as simply synonymous with the Church. Neither is a meaningful and truthful way forward. The former assumes that the kingdom will be established only with the second coming. So the churches can continue as if they are all that we have today, the kingdom will come some time in the future. The latter assumes that the kingdom and the Church are one and the same; there is no need to meditate over the content and meaning of the kingdom of God.

The emphasis throughout the synoptic gospels is the good news of the kingdom of God, imminent first, preached intensively next and established before the crucifixion. During the 40 days between the resurrection and the ascension: **"He also presented Himself alive after His suffering by many infallible proofs, being seen by them during forty days and speaking of the things pertaining to the kingdom of God"** (Acts 1: 3). Emphasis is given to highlight the importance Christ Himself had given even during the last leg of His earthly ministry, to the kingdom of God He had already established.

The gospel of John is all about the incarnation, *'avatar'* in Indian languages, and believing in Him is the first and fundamental duty of all of us. John seems to assume that the kingship of Christ and the kingdom of God have been understood by those who believe in Jesus as the 'avatar'. After John's assertion that Jesus had the power even to act counter to natural laws, he reported on the conversation between Jesus and Nicodemus, a ruler (read formal leader) of the Jews. To him Jesus said: *"Most assuredly I say to you, unless one is born again, he cannot see the kingdom of God"* (John 3:3). John emphasised the message again and quoted Jesus: *"Most assuredly I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of God"* (John 3:5). Obviously that was not about the kingdom of God after Christ's second coming. The message had the contemporary real-life ring about it.

Denial of the established kingdom of God is an escape route for all of us, for all churches, because **the consequences of accepting the kingdom of God as reality today will demand drastic changes in our lives, individually and collectively.**

Two more quotations from John's gospel, 6:15 and 40, give us more insight about the "spiritual kingdom". "Therefore when Jesus perceived that they were about to come and take Him by force to make Him king, He departed again to a mountain by Himself alone". People understood the kingship of Jesus, and they valued His descent from King David, but Jesus was not preaching about a worldly kingdom at all. "And this is the will of Him who sent Me, that everyone who sees the Son and believes in Him may have everlasting life; and I will raise him up at the last day". So, days will end, the world will end, but the kingdom will continue. **The kingdom has a past, present and future, just as Jesus the King and Christ is the same yesterday, today and for ever.**

Another escape route is to equate the kingdom of God with the Church as if they are synonymous. Remember, the very term *'Church'* itself did not exist in the vocabulary of the believers and followers of Jesus Christ for centuries.

Another way to look at the true 'conceptual' meaning is to look into the Old Testament. The Israelites always believed in the sovereignty of God and His overall rule over them. King David had declared: "He was pleased with me to make me king over all Israel" (1 Chronicles 28: 4). The kingship of God and the kingdom concept were well formed in David's mind when he declared: *"Yours, O Lord, is the greatness, the power and the glory, the victory and the majesty, for all that is in heaven and in earth is Yours; Yours is the kingdom, O Lord."* (1 Chronicles 29:11). This verse has been appended to the Lord's Prayer, as we all know. If God is sovereign, there was little need or purpose for John the Baptist and Jesus Himself to use the term 'kingdom of God' in special ways, and repeatedly, if it meant only the same overall kingship of God. It had to have a special meaning since the entire earthly ministry was on the theme of kingdom of God, synonymous with kingdom of Heaven.

I have been amazed at some of the similarities of the Vedic religion of India and the Jewish religion of Palestine in their God-concept. Both are monotheistic, both had elaborate rituals with strict instructions for animal sacrifices (*Yagam*, in Sanskrit, adopted in the Malayalam Bible). An unseen God, unknowable by humans, did not satisfy people; and the peoples of both the religions tended to deviate and desire for gods that priests could control. Sovereignty of God was accepted in both; the kings of Travancore claimed to be rulers as 'servants of Sri Padmanaba' just as David believed that he was serving under, and on behalf of, God.

In the Book of Daniel (2: 44) we read: *''...God of heaven will set up a kingdom which shall never be destroyed...it shall stand for ever''.* The Israelites had been waiting for the kingdom of God to be established: *"Joseph of Arimathea, a prominent council member who was himself waiting for the kingdom of God..."* (Mark 15:43). Then John the Baptist announced it was imminent and Jesus established it. *"...you are those who continued with Me in My trials, and I bestow upon you a kingdom, just as My Father bestowed one upon Me ...''* (Luke 22: 28, 29). What was bestowed on Jesus was kingship and what was bestowed on the disciples was the kingdom.

(To be continued)

Old is Gold

James Reid D. D.

The Christian Use of Possessions

Of all our practical problems, none are more urgent than those forced upon us by money and the things that it represents. Money or wealth stands for both our personal possessions and the materials which the earth produces in ever more abundant variety. We have come into a world in which the abundance and the variety of things have become so great that we have neither the wisdom nor the moral power to handle them aright.

There are some sayings of Jesus that read as if He were opposed to all forms of possession, and regarded wealth as an evil. He was no ascetic in the sense that He considered material things as evil and would have us get rid of them as far as possible. "Your Father knoweth that you have need of all these things", said Jesus. God has provided them. They are His gifts, to be rightly used and not despised.

But Jesus saw the twofold danger of possessions. Wealth and the things it can buy may become ends in themselves. Those who have and those who have not alike may reckon success by what they have, instead of by what they are.

The other danger that Christ saw in wealth is that it may give us a false sense of security which keeps us from seeking and finding our security in God. It is this deeper life with which Christ is concerned. Our possessions may come to possess us. There is only one thing to do when this happens. We must somehow win our freedom to control them and use them for God's purpose in our life and that of others. The only way to that freedom may be an act of renunciation. There are cases where the cut may need to be drastic and complete. That is the explanation of the demand which Christ made of the rich young man who came to Him seeking the key to eternal life. If he would win the spiritual treasure, his wealth had to go. John Wesley was aware of its peril, and of the need to keep his freedom to live by spiritual values. We can possess our possessions only when we are free enough from their mastery over us, to be able to give them away.

The right principle to be followed in the use of money is that it must find its place in fulfilling God's purpose. In several parables Christ used the idea of trusteeship. We cannot extract from His sayings authority for any particular economic system, or find any command that wealth should be equally divided. If His values were accepted, the right system would develop whatever that system may be. The principle of trusteeship will carry us a long way. It will not let us undervalue money, but rather value it as a trust from God for which we shall have to render account.

There are various problems in the personal use of money. Giving is intimately related to the equally difficult problem of spending. Much of the strain which many people bear is due to the need for maintaining a wholly artificial standard of living. If we adopted a simpler regime, the strain would be immediately lifted and we should have something to give away. It is no argument to say that the need is so great that individual generosity cannot meet it. So long as we are accepting the benefits of our haphazard system of distributing wealth, so long must we be responsible for carrying our share of the burden of others. To help to carry the burden of others' need is involved in Christ's principle of the trusteeship of money.

The problem of giving has its own difficulties. Whatever giving we do must be done in love. Money is to become the currency of the loving spirit, binding men and women together instead of widening the chasm between rich and poor. There are gifts which produce a hidden spirit of resentment in the heart of the man whose needs make him dependent. They create the feeling of a debt he can never repay. It takes a great deal of love and humility to give in the right spirit.

It is not only money that Christ would have us learn to share in His way. It may be comparatively easy to share money, or, at least, to give it. But we have other possessions which are much more personal and therefore much more difficult to share, our home, for instance. From that very personal quality they may more effectively carry the traffic of friendship.

The subject of money and the material things of life raises many economic problems. Christ gave no explicit directions about these, as indeed He gave none about most things. Christ laid down a principle which is fundamental. It is that of the supreme value of the individual personality. If we are seeking God's purpose in others, which is the meaning of love, people will matter more to us than property, and men more than money, and we will learn to give in the right spirit.

Courtesy : "Facing Life with Christ" (1940)

You can give without love;
but you cannot love without giving...
And give until it hurts - with a smile

- Mother Theresa

Prof. Dr. T.V. Thomas

Does Anyone Have Greater Love Than This?

God urges us to love Him first and then to love our neighbours as ourselves (See Matt. 22:37-39). St. John says, "Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends" (John 15:13). Is it practical for a man to love his neighbour as himself and to lay down his life for him?

A news item which appeared in an Indian newspaper on April 27, 2021, prompts me to think that goodness is not lost from man forever. The news reads:

"What we have done for ourselves dies with us; what we have done for others remains and becomes immortal. An incident testifying to this occurred in Nagpur the other day. A resident of Savitri Vihar, an 85 year old Rashtriya Swayam Sevak Sangh volunteer, Narayana Dabhadkar was infected with the Corona Virus. His daughter, amidst the shortage of hospital beds in the city, arranged a bed for him at the Indira Gandhi hospital in Nagpur after several days of running from pillar to post. By the time he was brought to the hospital, he was barely able to breathe. After he was admitted to the hospital, looking out of the window he saw a crying woman, who was begging the hospital staff for bed for her husband who was only 40 years old and was infected with the Virus. He also saw her children sobbing beside her.

Dabhadkar felt pity for the dying man and at once took a decision. He calmly told the medical staff there, "I am 85 years old now; I have lived my life. You should offer this bed to the man whose children need him the most. A young patient's need is greater than that of mine." Dabhadkar's son-in-law tried hard to change his mind. The doctor also tried to explain to him that treatment was necessary for him and told him that he might not get a bed later. Dabhadkar told his daughter that he was firm in his decision and that he wanted to leave the hospital at once. Dabhadkar signed a consent form saying that he was voluntarily forfeiting his bed for the young man. He then asked his grandson-in-law to take him back home. Three days after he reached home, he passed away. He sacrificed his life so that someone with responsibilities could live. Though he died, he became immortal through his noble act."

Though not a Christian by faith, Narayan Dabhadkar showed the great love of Jesus Christ on the Cross in action through his life. How many of us are capable of this kind of sacrifice in life, especially during this time of the pandemic?

Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime
And departing leave behind us
Footprints on the sands of time.

A Psalm of Life - H. W. Longfellow.

Life Style

Dr. Annie David

The Worst Form of Pride

When one makes a fetish of one's humility, it manifests itself in the worst form of pride. Neither pride nor humility can be consciously cultivated; both are states of the mind which result from one's attitudes to life and matters in general. The desirable sort of attitudes align themselves with honesty. Honesty is basically a matter of being realistic about what one believes. If it is realistic to believe that you are a good singer, for example, then you are being honest by acknowledging yourself as a good singer. When the rest of the world considers you a good singer, if you pretend that you don't think so, you are being terribly dishonest; you are obviously making a fetish of your humility; you are being proud in the most undesirable manner!

Likewise, when you have accomplished something mainly through your sustained efforts, when other people consider it commendable, and take pleasure in telling you so, have the humility to gracefully accept what they offer you; don't allow your pride to lead you to imagine that you are being very humble by pretending that you don't believe that you accomplished something commendable; you are being detestably proud by doing so!

Your face, which reflects the thoughts of your mind, is much more transparent than you are willing to believe; other people read the thoughts of your mind much more easily than you imagine. It will be much safer for you not to have any pretensions. Be truthful to yourself, and you will begin to see that life has become a lot more meaningful!

Try to be more realistic in your assessment of what you are and what you have achieved; and then try to be more honest to yourself, so that you save yourself from the danger of pretending to be what you are not! Many people create unnecessary problems for themselves by pretending to be what they really are not. Life will certainly become much easier and much more meaningful when you have no pretensions to keep up. A genuine person gets on a lot more easily with everyone.

A proper analysis will reveal that most of the problems in our communities today are created by too many people pretending to be what they really are not - pretending to be either higher or lower than they really are. What is deplorably lacking is honesty. When people learn to be more honest in their assessment and acknowledgement of themselves, as well as of others, problems will begin to vanish. The beginning has to be made at a very personal level - each person has to resolve to drop pretensions and to be more honest with himself. That should be the beginning of the end of our problems. Set the ball rolling, and you will see it rolling on! ◎

"Always be more than what you appear, and never appear to be more than what you are."
- Angela Merkel

Last Page

M.G. Kuruvilla

INTERDEPENDENCE

This month, we are celebrating the 75th Independence Day of our motherland, INDIA. This induces me to think about the meaning and impact of the dream word "*Independence*".

In my opinion, what we got on Aug 15, 1947 is **freedom** from the British rule, and not **independence**, since *freedom* is the process of getting relieved from the unlawful yoke of a foreign rule imposed on us, due to our ignorance, inabilities and lack of unity, while *independence* is a dream which no one can fulfil for us.

Yes, Independence is in fact a dream to be achieved, and we are always on the path to make it a reality. This brings us to two other words of the same family – **Dependence** and **Interdependence**. *Dependence* in its true sense is something that we do not like to admit even though very often it remains a reality; a better situation is *Interdependence* which leads to mutual or collective development. In life, knowingly or unknowingly we have to depend on someone to get our needs fulfilled, and someone somewhere depends on us for their welfare. We may not realise this always but we will feel it when there is no one to help!

Going back to the days of British rule, let us think whether we were unilaterely dependent on them or they were equally dependent on us. They wanted from us many things which they did not have - spices, muslin, art works etc. Actually they ruled us with the manpower raised from our own people. In return we also got some benefits which include the railways, civil laws, medical facilities, English language and even a different type of education. All these happened even though "Great" Britain (242495 sqkms) is only the size of Uttar Pradesh (240928 sqkms) and just 7% of India (3287263 sqkms) in size. England (130279 sqkms) is about the size of Tamil Nadu (130060 sqkms). Even then how could they rule us? We get the answer from the example of a "big elephant controlled by a lean mahout"!

To some extent, our relation with the British was that of *interdependence*, except for power. We had to remain submissive for about 400 years just as the Israelites under the Pharaohs in Egypt. Thanks to the leadership of Mahatma Gandhi and the sacrifice of a lot of patriots, we got the freedom that we enjoy now. But it is a matter of regret that just like Moses, the leader, who could not enter the "*Holy Land of Milk and Honey*", Mahatma Gandhi the Father of our Nation could not live long in *free India*.

The Corona period has taught us great lessons of *interdependence*. We survive with the help of a lot of known and unknown people and they in turn live with the money that we spend for their services. But there are many people who do not have enough money and means to survive. This has to open our eyes and hands. They are our brothers and sisters.

We may be politically free but not mentally! There are a lot of inhibitions influencing us. We have to attain freedom from them - our selfishness, narrow-mindedness, fanaticism of all sorts, apathy, intolerance, and all such negative qualities that hinder our *interdependence*. Once again let us proclaim "*All Indians are my brothers and sisters*". Let us remember that Corona has virtually made the world one! We cannot live in seclusion forgetting or forsaking *interdependence*, though we like to call it *independence*. JAI HIND....

August 2021/Church Weekly/RNI No. 3216/57
Registered No. KL/ALY/0029/2021-23
Licence No. KL/CR/ALY/WPP-01/2021-23
Licensed to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 15/-
Vol. 75
Issue 8
Date of Publication : 15/08/2021

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE